

column

Gert J. Peelen

Iets

"Zeg, is er iets?"

"Waarom zou er iets zijn?"

"Maar waar denk je dan aan?"

"Hoezo? Waarom zou ik aan iets denken?"

"Je zit zo wezenloos voor je uit te staren. Ik dacht: die zit vast aan iets te denken."

"Nee hoor, ik denk aan niets in het bijzonder."

"Nou, dat is dan tenminste iets!"

"Hoezo: dat is tenminste iets?"

"Als je aan niets in het bijzonder denkt, dan denk je tenminste aan iets. In het bijzonder nog wel."

"Wat is dat nou weer voor onzin?"

"Lees jij *de Volkskrant* dan niet? Die columns van Ronald Plasterk?"

"Ronald wie?"

"Plasterk. Ronald Plasterk."

"Oh, die Plasterk! Die man is toch moleculair bioloog?"

"En columnist, ja. En nou probeert hij met een nieuw woord de volgende editie van de *Van Dale* te halen. Hij heeft, zegt ie, het woord "ietsisme" uitgevonden. En als iedereen het nou maar vaak gebruikt dan komt hij met dat woord in het woordenboek en is zijn ijdelheid ook weer bevredigd."

"Wat moet ik me daar bij voorstellen, bij dat ietsisme van Plasterk?"

"Ga ik je uitleggen. Het heeft allemaal met geloof en wetenschap te maken. Kijk, vroeger geloofde je dat de wereld met alles erop en eraan in zeven dagen was geschapen. Uit het niets. Dat was je verteld en dus geloofde je dat."

"Uhuh."

"Niks uhuh! De wetenschap heeft onomstotelijk bewezen dat het in werkelijkheid onmogelijk zo gegaan kan zijn. Dankzij de wetenschap hoeven we dus niks meer te geloven." "En dat ietsisme dan?"

"Zal ik je vertellen. Er zijn nog steeds mensen die zo'n scheppingsverhaal al lang niet meer letterlijk nemen, maar die ondanks alles blijven geloven dat er toch iets moet zijn. "Er is méér tussen hemel en aarde", zeggen de ietsisten dan, 'want anders wordt het leven zo kaal'."

"Wat is daar mis mee?"

"Begrijp je dat dan niet? Ze geloven dat er iets is, maar ze kunnen of willen niet precies zeggen wat."

"Nou en?"

"Nou en?! Daar irriteert zo'n Plasterk zich aan."

"Daar ergert hij zich aan. Of: dat irriteert hem."

"Nee, nu niet van onderwerp veranderen. Een wetenschappelijk ingesteld iemand als Plasterk vindt dat ge-iets dom en heel vervelend. Of je gelooft in sinterklaas én de ooievaar, óf je gelooft in niks. Niet van dat vage gezweef daar tussenin!"

"Vind ik wel mooi, dat woord 'ge-iets'. Kun jij daar geen patent op aanvragen?"

"Nou doe je het weer!"

"Wat?"

"Van onderwerp veranderen. Je luistert niet!"

"OK. Maar waar bemoeit die Plasterk zich eigenlijk mee? Als ik ergens in wil geloven, bepaal ik dat toch mooi zelf."

"Ik dacht van niet! Jij bepaalt helemaal niks zelf, want dat is allemaal vastgelegd in je genen. Kijk, het is eigenlijk heel simpel. Niets is beter dan iets. En dat is wetenschappelijk bewezen."

"Dat is niet niks..."

"Dat is juist wèl niks! Je begrijpt het nog steeds niet! Maar wat zit je nou ineens weer suffig te kijken? Is er iets? Ach, laat ook maar!"